

صلی الله علیه وسلم رحمت کفایت اعرابی و نسبت هیچ کس از اهل کرم از او نشد و اما کرم الاکرمین بیشتر فرموده و دانست اعرابی
 و در حدیث مرفوع آمده که گفت علی الله علیه وسلم فرمود سوگند کسی که ذات من است و بی است آئینه اندک مهربان تر است بر بنده
 از آمدن مهربان لغزنده خود و آئینه خواهد بود و زینت آفتاب بود و دل کسی هرگز نماندند تا آنکه شیطان امیدوار خواهد بود که مرا نیز
 از انان بهره رسد و نیز آمده که اندک را مد رحمت است که یکی از انان در دنیا با هر ساخته و روز قیامت این یکی را با خود به هم می پیوندد
 بر هیچ خلقی سبط خواهد بود و منها الوعان بی رنجی است از مستلذات و شهوت دنیا و ترک مصایب از تحصیل آنها هر چه این دار که در حق
 آن دار است و زمان بقا و دین دار است بزمان آن دار پس از چشم زدن است پس خود را مقیم این دار دانست و در آن بهرگاه
 مشغول شدن که معنی آن دار باشد و انان دار فانی محض شدن از غایت مجزوی است و اصحاب عقول سایر انان دار مشغول
 به باند کعبه و ضرورت که کار آن را محال باشد و موجب ترقیات آن که در دو ترک با آن مدبر مد که سالک را بگذرد است
 این دار جمیع سازد و قبول از انان بفرستد که نیز محمود است لکن با اختیار باشد و با فطرت و بوج همین فطرت او میانه بی فراموشی
 لغز از الدین احصا و این سبیل تسلای شیطان غریبی الا ان عجبهم احوال اغنیاء بل تعقبات الایه و قال اولک یوتون ابرئیم
 با هر دو از انان که بر او مراد از مدبرین که نیز فقر است با عدم اضطرار و اما شکایات از انان غریبی از حساب این دار است لکن شکایت
 نیست از عدم حصول و معلول غشوند نزد عدم حصول و بر این حصول آن سعی بی فایده است حال آنکه این نزد عدم سعی بر حصول و انان
 بر حاصل قلیل مدبر است بقیامت و نزد حصول از اید انانیت مروتیات ملقب بقیامت که آن نیز محمود است لکن از انانیت و محال
 نامشروع و مدبر حق را عادت مرفوعه بیشتر از انانیت که در حدیث مرفوع آمده که فرمود است داخل شود بحسب قیامت قبل از انانیت
 بپایان سال و این فضیلت از انانیت و دولت قیامت که قیامت با سب خواهد بود که انانیت و از انانیت در از انانیت که قیامت و نیز آمده که انانیت
 حقا و قد علیه وسلم فرمود مطلع شدم بر حجت پس دیدم انانیت فخر و مطلع شدم بر غلبه پس دیدم انانیت انانیت لکن این انانیت
 خارج از منجی اند کلام در فخر است که با وصف احتیاج بصورت قیامت میگردانند و گاهی از شکایت حاجت و بی بر زبان نمی آورند
 بلکه حالت خود را نعمت می شمارند که موجب ابر و عظیم و غلبه بر این در آنست خواهد شد و گرفتار غلبه محاسب و موافقه نخواهند کرد و در دور
 انانیت است که با وجود غلبه از انانیت آن محفوظ اند و بزکوة و ممدفات و مملات و لغفات و عورات و مروت و مدد و مروتات
 می بردارند و هیچ وجه از موافقات آنست فاعل نیستند و بطریق فاعلان می روند پس در ترجیح میان این فخر و انانیت و انانیت
 این مطلب را در صورت ترجیح نمی نود و از آنکه در حدیث مرفوع آمده که چنانکه از فخر اصحاب رضی الله عنهم حضور آنحضرت صلی الله علیه وسلم

